

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.II.117/2022/7. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2023. március 2. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2022. szeptember 29. napján kihirdetett 16.B.10/2022/22. számú ítéletét *helybenhagyja*.

I n d o k o l á s:

[1] A Székesfehérvári Törvényszék a 2022. május 12. napjától 2022. szeptember 29. napjáig tartó nyilvános tárgyalássorozat alapján meghozott, és az utóbbi napon kihirdetett, 16.B.10/2022/22. számú ítéletével Terhelt1 vádlott bűnösségét testi sértés büntettének kísérletében (Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulata) állapította meg, és ezért őt 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélte, annak végrehajtását 2 évre felfüggeszteni rendelte.

A törvényszék rendelkezett a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjáról, részben elkobzás, részben a lefoglalás megszüntetése mellett a megsemmisítés, illetve a kiadni rendelés útján a büntetőeljárás során lefoglalt bűnjelek további sorsáról, továbbá az eljárás során felmerült bűnügyi költség bűnösnek kimondott vádlott általi viseléséről.

[2] A törvényszék fenti határozata ellen Terhelt1 vádlott jelentett be fellebbezést.

[3] Jogorvoslati kérelmének írásbeli indokolásában a vádlott és védője arra hivatkozott, hogy az ügy eljárt bíróság általi megítélése, minősítése téves. Az elsőfokon hozott határozat rá nézve súlyosan hátrányos, a minősítés pedig előítéletes. Részletesen kifejtette, hogy születése óta hallássérült, s ez a sajnálatos tény – bármennyire is igyekezett az eljárt bíró ennek hatását az eljárás alatt kiküszöbölni és őt segíteni – hátrányosan érintette.

Az ügyészség által előadottak és a támadott határozatban szereplő tényállítások feltételezéseken alapulnak, egyúttal az alapul fekvő bizonyítékok ellentétesek egymással. Ugyan sértett1 sértett fizikai állapota időközben jelentősen megromlott, szellemileg azonban ép, és bármely idézésnek eleget téve részt tud venni a szükséges eljárási cselekményen. Bedőné által az eljárás során előadottak a leírás során elértődtek, a tanú2 által elmondottak pedig – akit ő kért segítségül – rá nézve terhelőek. Utóbbi tanú járőrtársa nem vett részt az eljárásban, ezt a hatóság mulasztásaként rótta fel, a tanú2 által engedély nélkül készített felvétel pedig esetlegesen hozzájárulhatott a sérülés szakértői tisztázásához, de azok okozója személyének megállapításához konkrétan nem.

Fenti érvek alapján kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását, illetőleg amennyiben fizetnie kell – a nyugdíjának összegére is tekintettel – részletfizetés lehetőségének biztosítását indítványozta. A védő a vádlotti nyilatkozattal egyező tartalmú írásbeli védekezést terjesztett elő.

[4] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.311/2022/1-I. számú átiratában a terhelti fellebbezést alaptalannak ítélve arra mutatott rá, hogy a felülbírálat teljeskörű. A törvényszék az eljárási szabályok betartása mellett külön figyelmet fordított arra is, hogy a hallássérült vádlott a tárgyaláson elhangzottakat pontosan, kellő részletességgel követni tudja, a törvényesen beszerzett és a tárgyalás anyagává tett bizonyítékok mérlegelésével pedig megalapozott tényállást állapított meg. Megfelelően tett eleget az indokolási kötelezettségének is. Minderre figyelemmel a felmentésre irányuló terhelti fellebbezés eredményre nem vezethet, az elsősorban a bizonyítékok másodfokon történő újraértékelését célozza.

A büntetőjogi felelősségre vont következtetés okszerű, és a megállapított bűncselekmények jogi minősítése is helytálló. Az ügyészi álláspont szerint a törvényszék a vádlott javára szóló valamennyi enyhítő körülményt megfelelően értékelte, amikor a kiszabott szabadságvesztés tartamát a különös részi minimumban határozta meg, s annak végrehajtása felfüggesztéséről is rendelkezett, ugyanakkor további súlyosító körülményként kell figyelembe venni a személy elleni erőszakos bűncselekmények elszaporodottságát.

Fentiekre figyelemmel az ügyészi indítvány arra irányult, hogy az ítéltábla tanácsülésen eljárva a fellebbezéssel támadott ítéletet a büntetéskiszabási körülmények fentiek szerinti kiegészítését követően a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[5] A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a vádlott védője a fellebbezésének írásbeli indokolásában foglaltakat fenntartva elsődlegesen a Be.566. § (1) bekezdés c) pontja alapján – bebizonyítottság hiánya okából – a vádlott felmentésére, másodlagos kérelmében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kiszabott büntetés enyhítésére, méltányosságból az elsőfokon felmerült teljes bűnügyi költség megfizetése alóli mentesítésre, illetőleg a bűnügyi költség összegének 50%-os mérséklésére, és etekintetben részletfizetés engedélyezésére irányult. Álláspontja szerint a törvényszék az enyhítő körülményeket nem kellő súllyal értékelte, a büntetés eltúlzott, mérséklésre szorul.

Az utolsó szó jogán tett felszólalásában a terhelt csatlakozva a védője által előadottakhoz, az elsőfokú eljárás során részletezett védekezésének megfelelően nyilatkozott.

[6] Az ítéltábla az előterjesztett fellebbezés tartalmára, annak a vádlott, illetőleg a védő által benyújtott írásbeli indokolásában foglaltakra, a fellebbviteli főügyészségi átirat tartalmára, valamint a fellebbviteli nyilvános ülésen a felek által előadottakra figyelemmel a jogorvoslati kérelmekkel sérelmezett elsőfokú ítéletet a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljeskörűen felülbírált.

A másodfokú felülvizsgálat során az ítéltábla nem észlelt olyan megalapozatlansági okot, illetőleg perrendi szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatának akadályát jelentette volna.

A fentiek szerinti teljes felülvizsgálat kiterjedt a büntetőügy valamennyi fő- és járulékos, azaz az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésére is, a másodfokú eljárásnak emellett a bizonyítási eljárás törvényességét folyamatában és részcselekményeit tekintve is megfelelően vizsgálnia és kontrollálnia kellett. Ekörben megállapíthatóan érdemleges támadás perrendi oldalról a törvényszék által lefolytatott bizonyítási tevékenységet nem érte, ezzel összefüggésben az ítéltábla sem észlelt feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező, illetőleg érdemi kihatású relatív hatályú eljárási hibát vagy mulasztást.

[7] A széles körben és minden szükséges vonatkozásban beszerzett bizonyítékhalmoz tárgyalás anyagává tételére az eljárás során perrendszerűen sor került, az eljáró bíróság körültekintő tevékenysége folytán minden olyan bizonyíték a tárgyalás részévé vált, amely a tényállás megalapozott megállapításához szükséges volt, a törvényszék az irányadó történeti tényállást teljes egészében felderítette, s azt túlnyomó részben helyénvaló módon is állapította meg. Megfelelő mélységig foglalkozott mindazokkal a személyi, tárgyi és okirati jellegű bizonyítékokkal, amelyek az ügy meghatározó jelentőségű elemeiként alkalmasak voltak arra, hogy a törvényes bizonyítékértékelés alapjául szolgáljanak. Az elsőfokú bíróság az összes olyan adatot és körülményt kellő részletességgel számbavett és értékelt, amely az ügy helyes ténybeli és jogi megítélésében az érdemi kérdések alapos tisztázásához elengedhetetlen volt.

Részletesen értékelt és egymáshoz is kapcsolta azokat a bizonyítékokat, amelyek értékeléséből kiolvasható, hogy ténylegesen mire alapozta a történeti tényállást.

[8] Helytálló bizonyítékértékelése eredményeként a törvényszék okszerűen állapította meg, hogy a terhelt tagadásával szemben tanú1 és tanú2 tanúk következetes és egymást alátámasztó, egyben kiegészítő vallomásai, sértett1 sértettnek tanú2 tanú által közvetített, a vádlottat egyértelműen terhelő nyilatkozatai és a kapcsolódó videófelvétel által szolgáltatott adatok mellett további azonos irányba mutató, meghatározó bizonyítékként állt rendelkezésre a tényállás megállapítása során szakértő1 igazságügyi orvosszakértő által előterjesztett szakvélemény tartalma, amelynek alapját a sértett ellátásáról készült orvosi dokumentáció képezte.

Mindezen túlmenően az ítéleti tényállás megállapításához támpontul szolgált a vádlottnak a bűncselekmény helyszínén tett, ugyancsak tanú2 tanú által igazolt közvetett beismerő nyilatkozata.

Fentiek mellett az elsőfokon eljáró bíróság helytállóan volt figyelemmel a rendelkezésére álló egyéb okirati típusú, DNS szakértői, továbbá tárgyi bizonyítási eszközök tartalmára a történeti tényállás megállapítása során.

Összegzően megállapítható, hogy a releváns tényállási elemekre vonatkozóan a törvényszék mérlegelése valamennyi bizonyítékra kiterjedt, ezeket az elsőfokú bíróság körültekintően elemezte és kötelezettségének megfelelően eleget téve a szükséges részletességgel meg is indokolta, hogy az irányadó tényállást mely, egymást erősítő bizonyítékokra alapította, ebből következően a bizonyítási anyag alapos és érdemben sem kifogásolható értékelésével megfelelően tett eleget az indokolási kötelezettségének is. Elemzése körében sorra vette a rendelkezésre álló bizonyítási eszközöket, azok lényegét ismertetve okszerű indokolással ellátva foglalt állást a hiteltérdemlőségük és a bizonyító erejük tekintetében. Foglalkozott az ellentétes tartalmú bizonyítékok egymásra tekintettel is történő értékelésével, megfelelően feltárva és feloldva a köztük lévő ellentmondásokat is.

[9] A fentiekhez képest a helytállóan rögzített, majd megfelelő a logika alapján helyénvaló módon értékelt bizonyítékok felülmérlegelésére a Be. 593. § (2) bekezdésében megfogalmazott tilalom folytán a másodfokú eljárásban a megalapozottan megállapított tényállás mellett nem kerülhetett sor.

Az ilyen módon megállapított tényállás túlnyomórészt összhangban áll az okszerűen mérlegelt bizonyítékokkal, azonban az a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak alkalmazásával több vonatkozásban is helyesbítésre, kiegészítésre, illetőleg pontosításra szorul az alábbiak szerint:

- Az ítéltábla az elsőfokú ítélet [4] bekezdésében foglaltakból a Terhelt1 vádlott által használt kalapáccsal összefüggésben mellőzi az „egy utólag pontosan be nem azonosítható” megállapítást, figyelemmel arra, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján mérlegeléssel annak ténye állapítható meg, hogy a nyomozati szakban lefoglalt és szerszámnnyél csonkot is magában foglaló kalapácsfej és utóbb a tárgyalási szakban lefoglalt kalapácsnyél együttesen szolgált a vádlott bűncselekményének első mozzanatát képező ütésben megnyilvánuló elkövetés eszközéül, és ilyen módon okszerűen került sor mindezeknek az elkövetési eszközként használt dolgoknak a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja alapján történt elkobzására.

- Az elsőfokú ítélet [5] bekezdésében a „vádlott követelésére” megjelölést a „vádlott unszolására” kifejezéssel helyettesíti.

- Az elsőfokú ítélet [6] bekezdésében foglaltakat az ítéltábla kiegészíti azzal, hogy a fentiek szerinti vádlotti bántalmazás alkalmas volt életveszélyes következmények kialakítására, amelyek elmaradása nem a vádlotton, hanem a fennálló körülmények véletlenszerű, szerencsés alakulásán múlt.

- Az ítéltábla az elsőfokú ítélet [7] bekezdésében foglaltakat az ítéleti tényállásból mellőzi, és az abban foglalt megállapításokat az elsőfokú ítélet indokolása részének tekinti, ilyen módon küszöbölve ki az elsőfokú bíróság által vétett ítéletszerkesztési hibát.

[10] A törvényszék által megállapított tényállás a fentiek szerinti helyesbítésekkel és kiegészítésekkel került összhangba az okszerűen mérlegelt bizonyítékokkal, az további korrekcióra már nem szorult, így az ítéltábla a Be. 593. § (3) bekezdésében foglaltak szerint a helyesbített és pontosított tényállás alapján bírálta felül a fellebbezéssel támadott elsőfokú határozatot.

[11] Az utóbbiak szerint megalapozott tényállásból a törvényszék okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségének fennálltára, büntetőjogi felelősségének megállapíthatóságára, az ítéltábla pedig a vádlott terhére rótt bűncselekmény minősítésével összefüggésben is osztotta az elsőbírói jogi álláspontot azzal a kiegészítéssel, hogy a testi sértésre irányuló cselekményével összefüggésben a vádlott tudata aktuálisan a 8 napon túli gyógytartamú, súlyos testi sérüléseket eredményező következmények beállását átfogta, és kifejezetten azok előidézése érdekében, célzatosan tört a sértett testi épsége ellen, ugyanakkor a bekövetkező súlyosabb, életveszélyes eredmény vonatkozásában őt az elsőfokú bíróság által is indokoltak szerint eshetőleges szándék jellemzi, az akár ilyen súlyú következmények kialakulásába is beletörődve, azok iránt érzelmileg közömbös maradt.

[12] A bünteteskiszabás másodfokú felülbírálati körében az ítéltábla is figyelemmel volt az elsőfokú bíróság által helytállóan számbavett és értékelt bűnösségi és bünteteskiszabási körülményekre, súlyosító körülményként kellett azonban értékelni a személy elleni erőszakos bűncselekmények köztudomású elszaporodottságát, valamint a vádlott terhére rótt cselekmény kétmozzanatúságát, az általa a sértett testi épsége ellen végrehajtott mindkét cselekmény önmagában is alkalmas volt életveszélyes következmények kiváltására.

Az enyhítő körülmények nyomatékának figyelembevételkor tekintettel kellett arra is lenni, hogy a nagy tárgyi súlyú bűncselekményt megvalósító vádlott esetében a büntetlen előéletének alig van súlya, a másodfokú bíróság a törvényszék által felhívott rendezett életvezetés helyett a terhelt idős korát értékelte enyhítő körülményként, mindemellett tény, hogy a cselekmény kísérleti szakban rekedése enyhítő körülmény, annak nyomatékát azonban csökkentti, hogy az teljes, ún. befejezett magatartású kísérlet volt, amely egyúttal a fennálló körülmények véletlenszerű alakulásának köszönhetően távolinak is tekintendő, mindemellett a sértetti megbocsátásnak adott esetben jelentős az enyhítő súlya.

A fentiekkel kapcsolatos kiegészítések mellett az ítéltábla egyetértett az enyhítő és súlyosító körülmények elsőfokú bíróság általi értékelésének szempontjaival és módjával, a törvényszék a vádlott javára szóló valamennyi enyhítő körülményt valóban kimerítően értékelt, amikor a szabadságvesztés büntetés tartamát a különös részi minimumban meghatározva, annak végrehajtását egyúttal fel is függesztette, és ilyen módon a terhelttel szemben rendkívül méltányos joghátrányt alkalmazott.

[13] A rendelkezésre álló iratanyag alapján megállapítható, hogy az elsőfokú eljárás során keletkezett és a vádlott terhére rótt bűnügyi költség okszerűen merült fel, az azt megalapozó eljárási cselekmények szükségesek voltak a hiteltérdemlő tényállás megállapításához, s miután azt az elkövetett cselekmény tárgyi súlya sem indokolja, nem volt törvényes lehetőség a vádlottnak a bűnügyi költségnek a viselése alóli teljes vagy részleges mentesítésére, az ezzel kapcsolatos részletfizetés tárgyában való döntés pedig az ügyben elsőfokon eljáró bíróság kompetenciájába tartozik.

[14] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla az előterjesztett fellebbezést a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen elbírálván, a fellebbezéssel támadott elsőfokú határozatot a bünteteskiszabási körülmények kiegészítését követően a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta,

Győr, 2023. március 2.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke

Dr. Németh Balázs s.k.
előadó bíró

Dr. Vajda Edit s.k.
bíró

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Székesfehérvári Törvényszék 2022. szeptember 29. napján kelt 16.B.10/2022/22. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2023. március 2.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke